

سازمان رهایی زن

The Organization for Emancipation of Women

رهایی زن

سر دبیر: مینو همتی

Editor-in-chief: Mino Hemati
Email: minohemati@gmail.com

مدیر مسئول: شراره رضایی

Managing editor: Sharareh Rezaei
Email: shararehrezaei.p@googlemail.com

نشریه ماهانه:

3rd Series, Issue 44

سری سوم، شماره ۴۴

Mrch.2016 فروردین ۱۳۹۵

مطالب

عکس اختصاصی ۸ مارس

گزارش ۸ مارس در شهر شتوتگارت—آلمان
شراره رضایی

گزارش ۸ مارس در شهر برلین—آلمان
مهسا رضایی

گزارش ۸ مارس در شهر بلژیک—بروکسل
سعید محمدی

منشأ ستم جنسی بر زنان، سیستم سرمایه داری
(طبقاتی، ارتجاع و مذهب) است بنفشه کمالی

گزارش ۸ مارس در شهر استکهلم—سوید
رعنا کریم زاده

معاملات و مذاکرات شومی که حول پدیده
پناهجویان ایرانی در جریان است بهروز سوران

گزارش ۸ مارس در شهر اسلو—نروژ
روپاک و شادی مطیعی

نظر شما در مورد ۸ مارس روز جهانی زن چیست؟
اکو رضایی

گزارش تصویری ۸ مارس در شهر گوتنبرگ—سوید
نظر شما در مورد ۸ مارس روز جهانی زن چیست؟
مرضیه آدمی

روز زن و حکومت اسلامی
فرشته نظام آبادی

نگاهی به تاریخچه نقض حقوق زنان در ایران در
ماه مارس و مصادف با ۸ مارس اکو رضایی

شعر از: ماریا یوسفزای

گزارش های ۸ مارس از تهران و کرج تا کردستان
و شمال ایران ندای زنان ایران

خانه امن در روز جهانی زن خانه هایی بدون
خشونت می خواهد

برگزاری مراسم هشت مارس روز جهانی زن
بیداری زن

برگزاری مراسم هشت مارس روز جهانی زن در
رشت بیداری زن

درخواست و یادآوری یک مساله اضطراری

برگزاری جمعی در اعتراض به سرنوشت هزاران
زن ایزدی ربوده شده توسط داعش

برگزاری مراسم هشت مارس روز جهانی زن در
کابل- افغانستان

ستون آزاد: اعتراض علنی یکی از نمایندگان زن
ستیز به حضور زنان در مجلس شورای اسلامی
دل آرام آزمون

صفحه ی اجتماعی: نامه ای به یک زن! نامه ای
به خواهرم ربیابه شهبابی و به برادرم رضا شهبابی

صفحه ی خبری

با نشریه رهایی زن همکاری کنید

برای نشریه رهایی زن مطلب و مقالات "اجتماعی، حقوقی، روانشناسی، جامعه شناسی، بهداشتی، تجارب و گزارش های شخصی از زندگی زنان (خودتان) و کودکان..."، شعر، اخبار، گزارش، ترجمه، معرفی کتاب و فیلم های خود را به آدرس ایمیل زیرارسال کنید.
Markazi@RahaiZan.org

باتوجه به اینکه نظراتی در سطح جامعه مطرح میشوند که نیازمند پاسخگویی و حلاجی در برخورد آزادانه عقاید دارد و بعضا این نظرات مغایر با اهداف و سیاستهای رهائی زن نیز هستند، اینگونه نظرات در "ستون آزاد" منتشر میشود و در همینجا از فعالین حقوق زنان و بخصوص فعالین رهائی زن میخواهیم تا در پاسخگویی به این نظرات کوشا باشند.
مینو همتی

8. März ist internationaler Kampftag der Frauen

گزارش ۸ مارس همراه با عکس ها در شهر شتوتگارت - آلمان
گزارش از: شراره رضانی

Der 8. März der internationale Frauentag ist verbunden mit Jahrzehnte Kämpfe Frauen wie Klara Zetkin. Mehr als ein Jahrhundert ist seit diesem historisch internationalen Tag vergangen. Dennoch werden die Frauen weltweit und im Iran besonders unterdrückt. In aller

Öffentlichkeit werden sie wegen ihres Aussehens oder ihrer Kleidungen von den staatlichen Organen verhaftet und ausgepeitscht. Obwohl sie seit Gründung der Islamischen Republik starken Widerstand leisten, müssen sie dafür einen hohen Preis zahlen. Auf der Straße werden sie mit Säure besprüht oder wegen außerehelichen Beziehungen gesteinigt. Die Mädchen werden im Name des Kultur und Scharia beschnitten und das Regime schweigt. Es werden ständig mehr frauenfeindlichen Gesetze und Verordnungen verabschiedet, um sie aus der gesellschaftlichen Teilhabe zu verdrängen und an den Küchenherd zu verdammen. Obwohl sie im Iran von mehr als 96 Studiengängen ausgeschlossen wurden, besitzen sie 64% der Lehrstühle an den iranischen Hochschulen. Trotzdem sind nur vier Millionen von insgesamt 16 Millionen Beschäftigten Frauen.

Iran besitzt enorme Öl- und Gas sowie andere Rohstoffe, Nach dem Atomabkommen konkurrieren die europäischen Staaten eine nach dem anderem um mit dem Iran Geschäfte zu machen. Sie legen den roten Teppich vor dem frauenfeindlichen Staatspräsident Ruhani vor. Täglich werden Arbeiter im Iran auf der Strasse gesetzt und die Prostitution steigt. In der Not der Familien werden minderjährige Kinder gezwungen zu heiraten. Um ihre Familien ernähren zu können, sind viele Frauen gezwungen ihren Körper zu verkaufen, der reiche iranische Staat ist nicht bereit sie zu unterstützen.

Die Forderung der iranischen Frauen beschränkt sich aber nicht nur auf den 8. März, sondern sie kämpfen jeden Tag mit der Polizei und der staatlich organisierten schwarzen Banden auf der Straßen.

Es lebe Freiheit und Gleichheit, Es lebe Volkskampf

Nieder mit dem frauenfeindliche Regime im Iran

Die Organisation zur Befreiung der Frau

Deutsch- Iranische Völkerfreundschaftsinitiative – Stuttgart

08.03.2016.

۸ مارس روز جهانی مبارزات زنان

۸ مارس روز جهانی زن، یادآور یک عمر مبارزات زنان همچون کلارازاتکین هاست. بیش از صد سال از این روز میگذرد و زنان دنیا خصوصاً در ایران برای بدست آوردن پایه ای ترین حق که نوع انتخاب لباس و حجاب است، در خیابان ها توسط پلیس دستگیر می شوند و شلاق می خورند. زنان ایران اگرچه به اندازه تمام عمر رژیم اسلامی با عقب ماندگی و ارتجاعی که جمهوری اسلامی می خواد بر آنها تحمیل کند مبارزه کردند و سر تسلیم فرو نیاوردند. ولی توان سنگینی را متحمل شدند. در خیابان بر روی صورت زنان اسپیدی پاشند و برای ابراز عشق خارج از ازدواج سنگسار می شوند. دختران خردسال بنام شریعت و فرهنگ ارتجاعی ختنه می شوند و دولت در قبال این جنایت سکوت می کند. جمهوری اسلامی هر روز آپارتاید جنسی شدیدتر و قوانین تبعیض آمیزی را برای خانه نشین کردن زنان تصویب می کند. با وجود ممنوعیت زنان از حق انتخاب ۹۶ رشته تحصیلی دانشگاهی رشته های فنی - مهندسی و قضاوت، زنان ۶۴٪ از کرسی های دانشگاه را تسخیر کردند. با این وجود از تعداد ۱۷ میلیون شاغل در ایران تنها ۴ میلیون نفر را، زنان تشکیل می دهد.

ایران کشوری غنی از نفت و گاز و منابع زیادی ست که بعد از توافق هسته ای، کشورهای اروپایی را حریصانه به رقابت و سرتعظیم فرود آوردن تا حقارت سرکردن روسری و پوشاندن مجسه های عربیان برای حضور سران ضد ستیزی امثال روحانی و دیگر اوباش رژیم تن داده اند. ولی خانواده های کارگری و زنان سرپرست خانواده از این ثروت هنگفت کشورشان بی بهره اند. هر روز کارگران اخراج می شوند و بر تعداد زنان تن فروش افزوده می شود. دختران خردسال در اثر فقر و برای لقمه ای نان به ازدواج مردان سن بالا درمی آیند. مادران خانه داری که مجبور هستند با دست فروشی و یا تن فروشی از همسرکارگر از کار افتاده و یا فرزندان معلول خود نگهداری کنند و دولت هیچ مسئولیتی در قبال آنها ندارد.

امروز ۸ مارس است. ولی مطالبات و خواست های زنان در ایران تنها به یک روز ۸ مارس خاتمه نمی یابد. بلکه هر روز در خیابان ها در حال دست به یقه شدن و مبارزه با پلیس و اوباش رژیم جمهوری اسلامی ایران هستند.

زنده باد ۸ مارس

زنده باد آزادی و برابری و مبارزات مردمی

مرگ بر جمهوری اسلامی زن ستیز

سازمان رهایی زن

انجمن دوستی خلق های ایرانی- آلمانی "شتوتگارت"

۸ مارس ۲۰۱۶

گزارش ۸ مارس همراه با عکس ها در شهر برلین — آلمان
گزارش از: مهسا رضانی

"Frauenkampftag" روز دفاع از حق زن

۸ مارس روز جهانی زن، تظاهراتی در برلین برگزار شد. این تظاهرات گسترده از ساعت یک بعدازظهر در میدان رزالوگزامبورگ، با جمعیت بالغ بر ۵ هزار نفر از زنان و مردان آزادی خواه و برابری طلب از هر رنگ و ملیت و نژادی شرکت داشتند. این مراسم توسط گروه ها و احزاب مختلف از جمله فمینیست های برلین، فمینیست های فرانسه، حزب چپ آلمان "Die Link"، سازمان رهایی زن و صدها زن و مرد آزاده که بر علیه سیستم نظام سرمایه داری، هر نوع خرافه و جهل و مذهبی که زندگی زنان را به نابودی کشانده و آنها را تبدیل به بردگان جنسی و جسمی کرده در سرما و باران شدید و هوای طوفانی بر علیه سیستم زن ستیز با هر رنگ و بویی در آن شرکت کردند و خواهان به رسمیت شناختن حق برابری زنان بودند و همه برای یک هدف "رهایی زن" همصدا شدند و در شعارها فریاد می زدند:

بدن من انتخاب من، فرزند من (بارداری اختیاری) / بله یعنی بله! نه یعنی نه! / هرگونه پوششی که راحت ترم می پوشم/ تعرض جنسی ممنوع از جمله شعارهای رادیکال در ۸ مارس بود.
در راه خانمی مسنی که در کنار خیابان شاهد این مراسم بود نزدیک شد و از من خواست تا در حمل بنر ما را همراهی کند. این واکنش یک نمونه ی کوچکی از واقعیت است که اگر تنها بخشی از مدیا و رسانه ها و امکانات بدست ما کمونیست ها و فعالین و آزادیخواهان مبارز باشد بی هیچ تردیدی هر زن و مردی بدنبال آزادیخواهی و برابری طلبی ست و همراه می شود!
این مراسم ۳ ساعت به طول انجامید و در نهایت در ساعت ۱۶ با شور هرچه تمام تر به پایان رسید.

زنده باد آزادی و برابری
رهایی زن، معیار رهایی جامعه است
برلین ۲۰۱۶

توضیح: " با عرض پوزش از تاخیر ارسال گزارش و عکس ها بدلیل مشکلات فنی در کامپیوتر شخصی ام."

گزارش ۸ مارس همراه با عکس ها در شهر بلژیک - بروکسل
گزارش از: سعید محمدی

امسال هم مانند سالهای قبل فعالین حقوق زنان در ماه مارس به تکاپو افتادند تا گوشه ای از نابرابری و خشونت که در حق زنان روا داشته می شود را به نمایش بگذارند. بروکسل، پایتخت بلژیک و اتحادیه ی اروپا، نیز صحنه ی رُخداد های مختلف و متنوع در هفته ی جاری بود. در یکی از مراسم های اصلی که در روز شنبه پنجم مارس برگزار شد فعالین سیاسی از گروه ها و کشور های مختلف آکسیون را برگزار کردند. مکان برگزاری این آکسیون "پلاس دو لا مونه" در مرکز شهر بروکسل بود. فعالین سازمان "رهایی زن" نیز از عوامل اصلی برگزاری این آکسیون بودند. از گروه های دیگر حاضر در آکسیون می توان "سازمان زنان ۸ مارس ایران و افغانستان" را نام برد.

در طول برگزاری برنامه افراد مختلف به پخش بیانیه به زبان های انگلیسی، فرانسوی و هلندی مشغول بودند. شعار هایی نیز به زبان های مختلف سر داده می شد. هدف اکثر شعار ها اشاره به ضدیت جنبش زنان با کلیت نظام سرمایه داری و دولت های ناقض حقوق زنان بود.

عکس های زیادی بر روی زمین قرار داده شده بود که نظر رهگذران را به خود جلب می کرد. در کنار هر عکس نوشته ای بود که به زبان انگلیسی یا فرانسوی توضیحی درباره ی عکس به افراد ارائه می کرد. بسیاری از رهگذران از این تصاویر فیلم و عکس می گرفتند که خود نشان از علاقه مندی آنان به شناخت مصادیق مختلف خشونت علیه زنان و روشنگری در این باره بود.

در پایان هم بیانیه های مختلفی، اکثراً به زبان فرانسوی، قرائت شد. برنامه ها با پخش موسیقی های انقلابی پی گیری شد و در ساعت ۱۴ به کار خود پایان داد. پس از این آکسیون، زنان شرکت کننده به سمت ایستگاه قطار "بروکسل میدی" (زوید) رفتند تا در آنجا هم در یک راهپیمایی شرکت کنند. این راهپیمایی تنها مختص زنان بود و در ساعت ۱۷ به کار خود پایان داد.

سازمان رهایی زن - بلژیک

۵ مارس ۲۰۱۶

**منشاء ستم جنسی بر زنان ،
سیستم سرمایه داری (طبقاتی، ارتجاع و مذهب) است
بنفشه کمالی**

**گرامی باد ۸ مارس روز
همبستگی بین المللی زنان
کارگر و زحمتکش و آزادی
خواه**

باید جهانی را از بُن دگرگون کرد، اما، هر اشکی که می ریزد، آنگه که بتواند آنرا بسترنده از دیدگان و اقدام به اینکار نکنند، رسوایی انگیز است ، و هر موجود انسانی، که در وقت شتاب خویش، در پی انجام یک کار سترگ و سخت ، از سر بی احتیاطی، خُرد می سازد به زیر پا، یک فرد ضعیف بی دفاعی را، یک جنایت مرتکب گشته است." رزا . لوکزامبورگ ۱۹۱۸ (۱)

به یاد و تقدیم به تمام زنان کمونیست، زنان کارگر و مبارز و آزادی خواهی که آگاهانه و دلیرانه و با آگاهی در راه آرمان های سوسیالیستی - کمونیستی خویش و برای رهایی بشریت تحت ستم و استثمار، اعم از زن و مرد بی با کانه به پاخاستند و برای رسیدن به کاملترین شکل جامعه انسانی (جامعه کمونیستی) در برابر زندان ، شکنجه ، اعدام، با سلاح آگاهی و باشجاعت ایستادگی در برابر جلادان مقاومت کرده و از هیچ مانعی نهراسیدند: زیرا که آنان برای تحقق جامعه ای (کمونیستی) عاری از هرشکلی از ستم طبقاتی ، جنسی ، نژادی، ملی به مبارزه بر خاسته و هر و علیرغم سرکوب شدید به مبارزه خویش برای دستیابی به جامعه ای که در آن همه انسان ها علیرغم جنسیت و نژاد و سن در کنار هم به زنده گی آزادانه و عاری از استبداد و استثمار خویش ادامه داده. برای تحقق جامعه نوین کمونیستی جامعه ای که در آن ستم جنسی ، طبقاتی ، ملی و نژادی محو گردیده است . زنان کمونیست همیشه از نیشروان مبارزه بری تحقق آرمانهای انسانی و مدافع حقوق زنان در عالی ترین سطح

آن بوده و خواهند بود.
زنده باد ۸ مارس

همه ساله در روز ۸ مارس در سراسر جهان به مناسبت روز جهانی زن مراسم مختلفی برگزار می گردد. این مراسم توسط زنان با گرایشات سیاسی مختلف بر گزار می شود. از طرفی گرایشاتی با خواست های بورژوایی - لیبرالی در این مراسم شرکت دارند و از طرف دیگر در مقابل آن گرایشات سوسیالیستی - کمونیستی با هدف و این ایده که برای حل نهایی ستم بر زنان ، هدف مبارزه باید در جهت از بین بردن ریشه اصلی ستم بر زنان ، یعنی نظام سرمایه داری است . گرایشات لیبرال - بورژوایی، تنها برای رسیدن به خواست های کوتاه مدت و مقطعی در چهارچوب نظام سرمایه داری تلاش می کنند و هدفشان نه از بین بردن قطعی استثمار و بی عدالتی اقتصادی و سیاسی و اجتماعی بر زنان از ریشه ، بلکه حفظ سیستم سرمایه داری است و نهایتاً اینجا و آنجا قوانینی در بهبود وضع زنان در چهار چوب همین سیستم ضد زن و کارگراست (کمپین یک میلیون امضا ، فمینیست های ضد مردو نیز به اصطلاح فمینیست های اسلامی و سکولار و غیره) و با ماندگاری سیستم سرمایه داری مخالفتی نداشته و فقط خواهان تقلیل این ستم ها و فشارها بر زنان هستند و به اساس و بانی و سر منشاء این ستم که خود سیستم سرمایه داری است کاری نداشته و مخالفت جدی و اساسی ندارند. از طرف دیگر مبارزان کمونیست و سوسیالیست های چپ برای رفع پایه ای و اساسی ستم جنسی و طبقاتی که در بنیان سیستم سرمایه داری است به مبارزه بر می خیزند. در واقع بانیان روز جهانی زن، زنان کمونیست و سوسیالیستی چون کلارا زتکین، آکساندر کولنتای،

لوئیز زیتس بودند که در کنگره بین المللی سوسیالیست ها که در سال ۱۹۱۰ در کپنهاگ ، پایتخت دانمارک بر گزار گردید شرکت کردند. کلارا زتکین زن سوسیالیست ، ۸ مارس را به عنوان روز بین المللی زنان پیشنهاد کرد که کنگره این پیشنهاد او را تصویب نمود . کنگره خواهان حقوق برابر برای زنان مردان ، حق رای برای زنان و همچنین حقوق دیگری برای زنان شده بود . این زنان سوسیالیست انقلابی ، برای تحقق این حقوق طبیعی زنان به فعالیت گسترده مشغول شدند . یک سال بعد یعنی در ۸ مارس ۱۹۱۱، روز بین المللی زنان برای اولین بار با شرکت بیش از یک میلیون نفر در سراسر اروپا برگزار گردید . انتخاب ۸ مارس به این دلیل بود که در ۸ مارس ۱۸۷۵ زنان کارگر کارخانجات نساجی در نیورک به اعتراض علیه شرایط کاری شاق ، دستمزدهای بسیار نازل و ساعات کار طولانی و طاقت فرسا و بدست آوردن حق رای، دست به اعتراض و اعتصاب زدند و با سرکوب شدید پلیس روبرو گردیده و تعدادی از زنان زخمی و دستگیر شدند. در سال ۱۹۰۸ بار دیگر زنان کارگر شجاع نساجی در نیویورک دوباره دست به اعتراض و اعتصاب زدند و این بار نیز با سرکوب پلیس حامی نظام استثمارگر سرمایه روبرو گردیدند. در واقع ریشه روز جهانی زن ، ۸ مارس در مبارزه و مقاومت زنان کارگر نهفته میباشد. ستم جنسی بر زنان باعث گردیده که زنان بیشماری به عرصه مبارزه برای رفع این ستم و بر علیه بی حقوقی و تبعیضی که بر آنان در زمینه های مختلف (کار، پوشش، ازدواج، طلاق، سرپرستی فرزندان) روا میگرددو بر علیه انقیاد و بردگی کارخانگی به پا خیزند. درکنار این تبعیضاتی که بر بسیاری از زنان در جامعه سرمایه داری اعمال می گردد، باید توجه داشت که زنان کارگر و زحمتکش از یک سو توسط سرمایه داران استثمار شده و از طرف دیگر با ستم جنسی که به

دست دادن جان زنان، دستگیری، شکنجه، زندان و اعدام همراه بوده است. هنوز هم در پیشرفته‌ترین سرمایه داری های جهان، بر خلاف ادعائی که سران این دولت ها دارند، زنان از حقوق کامل با مردان بر خوردار نیستند. خصوصاً زنان کارگر در سراسر دنیا با مشکلات و سختی های فراوانی برای گذران زندگی خود و فرزندان شان دست به گریبان هستند. برای مثال مادران تنهای کارگر مجبورند با حقوق کم و با عدم امکانات و نبود مهد کودک های ارزان و مناسب، با سختی زیاد هم از فرزندان خود مراقبت کنند و هم برای گذران زندگی خود و فرزندان شان ساعات زیادی در خارج از خانه و همچنین در خانه به تنهایی به مراقبت از فرزندان خود به پردازند و در واقع همیشه در گیر معضلات زندگی میباشند و هیچ گاه وقت و درآمد کافی برای استراحت و آرامشی که خود را برای کار روز بعد آماده کنند را ندارند و حتی در حالت بیماری به مراقبتهای لازم و ضروری مورد نیاز خود دسترسی ندارند.

درعین حال تعداد بیشماری از این زنان نیز با خشونت در خانواده و در در جامعه و تبعیض ناشی از جامعه مرد سا لار روبرو و درگیر هستند، خشونت که از یک طرف به وسیله سرمایه داران و کلیسا و مسجد و کنیسه و از طرف دیگر به وسیله همسران، بستگان و مردان جامعه و شریک زندگی شان بر آنان اعمال میشود. طبیعی است که فعالیت ها و مبارزات زنان در جهت بدست آوردن حقوق طبیعی خویش میتواند تا حدی وضعیت آنان را بهبود بخشد. اما هرگز به حل نهائی و رفع قطعی ستم بر آنان منجر نخواهد شد. برای رفع قطعی و نهائی این ستم و از بین بردن عوامل ستم بر زنان باید که دست به ریشه زد و عامل ستم جنسی و مضاعف را که هما نا سیستم سرمایه داری و بهره

کشی انسان از انسان است را از بین برد. این واقعیتی بسیار بدیهی و آشکار است که در جامعه ای مثل ایران با قوانین قرون وسطی اسلامی بر علیه زنان، محدودیت های بیشماری برای آنان وجود دارد و این باعث گردیده که آنان تحت فشارهای بسیار غیر انسانی، شاق و غیر قابل تحمل اند که البته در این شکی نیست که طبیعتاً این ظلم و ستم بابرقراری جامعه سوسیالیستی که در آن استثمار انسان از انسان به پایان رسیده باشد، بطور اساسی و پایه ای ریشه کن خواهد شد.

در جامعه سرمایه داری، زنان کارگر هم مثل مردان کارگر استثمار میشوند. خانواده های کارگری در بدترین شرایط فقر و بی امکاناتی به سر میروند. باتوجه به اینکه در جامعه زنانی هستند که از طبقات دارا و قدرتمند و در رده بالای طبقاتی قرار دارند، اینان به هیچ وجه در موقعیت فقر و فرودستی که زنان کارگر و همسران کارگران قرار دارند قرار نمیگیرند و درصاف مقابل آنان قرار دارند.

رهایی واقعی زنان زمانی تحقق می پذیرد که سیستم استثمار فرد از فرد، سیستم سرمایه داری از بین رفته و جای خود را به جامعه ای عاری از استثمار داده باشد. دیدگاهی که غیر از این به توهمات بورژوازی دامن خواهد زد و در نهایت نه تنها به نفع زنان نیست، بلکه در درازمدت مغایر منافع آنان میباشد. برای انجام این امر مهم و رسیدن به هدف نهائی، باید زنان را هر چه بیشتر و بیشتر برای شرکت در عرصه فعالیت سیاسی، انقلابی و کمونیستی تشویق کرد و ریشه های این ستم را برای زنان توضیح داده و آنان را به مبارزه سیاسی بر علیه کلیت سیستم استثمار به میدان مبارزه دعوت کرد تا آنان نیز در کنار سایر اقشار استثمار شده به مبارزه پیگیر و انقلابی بر علیه سیستم موجود اقدام کنند. به جز این، همه راه حل ها موقتی و روبنائی و برای کوتاه مدت است و فقط برای بخشی از زنان تأثیر

مثبت میتواند داشته باشد. اما و در نهایت ستم جنسی به خودی خود باقی خواهد ماند.

یکی از زنانی که در کنار زنان مبارز بیشماری، در این راه با اراده ای سترگ و پولادین و با اعتقادی راسخ و خدشه نا پذیر به پا خاست و به مبارزه کمونیستی و بی امان خود بر علیه سیستم سرمایه داری دست زد و برای پیشبرد هدفی که به آن معتقد بود تا پای جان خویش به مبارزه ادامه داد، کمونیست انقلابی رزا لوکزامبورگ بود. رزا پرومته (۲) بود. او با نوشته های بیشمار در زمینه مبارزه تئوریک و سیاسی و با پراتیک انقلابی خود خدمت بزرگ و عظیمی به طبقه کارگر و در نهایت به زنان در مصاف با سیستم سرمایه داری و طبقه سرمایه دار کرد و سعی به حل قطعی مسئله ستم بر زنان نمود. در اینجا یاد این زن مبارز و کمونیست را به مناسبت تولد او که در تاریخ ۵ مارس ۱۸۸۱ بود و همزمان با روزهای برگزاری مراسم ۸ مارس روز جهانی زن میباشد را گرمی می داریم. شروع و پایان نوشته ام را با سخنان زیبایی از این زن کمونیست آذین می دهم. این نظریه پرداز انقلابی چپ، کوشنده و کمال جو پیوسته در تلاش برای شکوفایی فکری و استقلال نظری و عملی و مرزبندی با رفرمیسم بود و برای پالایش نظرات رادیکال و سوسیالیستی از سموم نظرات بورژوازی از هیچ کوششی دریغ ننمود. تلاشهای رزا لوکزامبورگ خصوصاً در مبارزه با رفرمیسم و مدافع اصلی آن و پدر رفرمیسم (۳) آدوارد برنشتاین در آلمان بسیار قابل توجه و چشمگیر بود و نقش و آثار این زن انقلابی در مبارزه علیه رفرمیسم برای همیشه به عنوان گنجینه با ارزش کمونیستی باقی خواهند ماند.

در شامگاه ۱۵ ژانویه ۱۹۱۹ رزای سرخ و انقلابی را که تن به سازش و رفرمیسم نداده بود بی دفاع با صورتی تکیده از تحمل سالها مشقات زندان و سختی و فعالیت مستمر و شبانه

روزی مبارزه علیه رفرمیسم و سوسیال دموکرات های خائن و بعد از تحمل دورانهای سخت زندان به دست گلوله افسرانی که در خدمت دولت سر مایه داری و بعداً به خدمت فاشیست ها در آمدند که این افسران با همکاری و حمایت سوسیال دموکرات های مزدور و رفرمیستی چون ابرت، شاید مان و نوسکه (۵) به زندگی پر بارش خاتمه داده شد.

رز لوکزامبورگ در سراسر زندگی پر بار خود به مبارزه با رفرمیسم حاکم بر انترناسیونال دوم و بر علیه شونیسم حاکم بر سوسیال دمو کراسی مشغول بود. او لحظه ای از مبارزه نظری و عملی خود بر علیه بورژوازی و امپریالیسم غافل نماند و هیچ گونه توهمی به اصلاحاتی که از طرف بورژوازی صورت میگرفت نداشت. او همانطور که از یک کمونیست انقلابی انتظار میرفت و میرود، راه حل رهایی طبقه کارگر و در نهایت بشریت را از یوغ بردگی کار مزدی نه در اصلاحات و رفرم بلکه در انقلاب پرولتاری میدید. (۵) تلاشهای بی دریغ، پر شور و آگاهانه او برای احیای جنبش انقلابی کارگری و زدودن این جنبش از انحرافات رفرمیستی با اعتقادی راسخ و تا آخرین لحظه های حیات پربارش ادامه داشت. در این زمینه به نوشته ها، مقالات و سخنرانی های زیادی پرداخت. رزا نوشت: " انقلاب روسیه به اندازه ده سال جوانم می کند. زنده باد انقلاب! انقلاب بنا بر تمامی قواعد بسط می یابد و این یک شادمانی بزرگ است که آن را نظاره کنیم، درک نمائیم و بتوانیم و به خواهیم در آن به همکاری بپردازیم." در مورد جنگ امپریالیستی اول می نویسد " جنگ کنونی نه تنها کشتار عظیم، بلکه یک خودکشی جمعی طبقه کارگر به نظر میرسد، یک دیوانگی، یک دوزخ خونین ...

ادامه در صفحه ی ۱۱

۸ مارس روز جهانی زن در استکهلم
گزارش از: رعنا کریم زاده

بنا به سنت هر سال در شهر استکهلم روز جهانی زن در ۸ مارس از جانب نهادهای مدافعین حقوق زنان با راه پیمایی در Medborgare platsen گرامی داشته شد. زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب در این مراسم شرکت کرده و مبارزه برای کسب حقوق پایمال شده زنان را ارج نهادند. در این گرد همایی فمنیست ها سندیکالستهای حزب کمونیست، در آینا سیون نمایندگان حزب فمنیستها و نمایندگان حامیان پناهجویان و بی خانمان از لوزم ایستادگی در مقابل قوانین ضد انسانی در مورد پناهجویان بخصوص زنان پناهجو که بطور مضاعف مورد ظلم و بهره کشی صاحبشان سرمایه واقع میشوند بر لوگو مقاومت و مبارزه با این نوع بهره کشی تاکید کردند. از حزب فمنیستها سمنانی در مورد رابطه مستقیم سرمایه داری و بی حقوقی جامعه زنان و لازمه مبارزه با اشکال مخالفان نوع برده داری شدند زنان را یه کسب آگاهی اتحاد بیشتر در رابطه با حقوق زنان تاکید کردند.

از حزب جوانان کمونیست سخنرانی با شعار "ما چیزی جزء زنجیرهایی برای از دست داده نداریم" که با تشویق حاضرین روبرو شد. ایشان هم با اشاره به کاپیتاللیسم و استثمار کارگران و پرداخت کمتر به زنان، محدود کردن هرچه بیشتر امکانات مادران و زنان سرپرست خانوار از لزوم مبارزه متشکل کارگران تا رسیدن به احقاق حقشان که همان برابری امکانات و فرصت های کاری و علمی مساوی برای زنان شاغل و مادران بیکار با مرد آن شدند. در پایان همگی با پلاکاردهایی مختلف دست به راهپیمایی زدند.

زنده باد ۸ مارس روز جهانی زن!
سازمان رهایی زن سوئد - استکهلم
رعنا کریم زاده

معاملات و مذاکرات شومی که حول پدیده پناهجویان ایرانی در جریان است بهروز سوران

طی چند سال اخیر و بویژه پس از آغاز کلنگی شدن منطقه خاورمیانه را میتوان بدترین شرایط روند پناهندگی ایرانیان به جامعه بین الملل نیز بحساب آورد. گم شدن در ارقام نجومی مهاجران جدید از سوریه و عراق: افزایش اماری پناهجویان افغانی و بنگلادشی و کشورهای آفریقائی و ... حضور پررنگ پناهجویان ایرانی که از دام امنیتی حاکمان جمهوری اسلامی رهیده بودند را بسیار کم‌رنگ تر نموده است.

انتظار بی حد و بسیار طولانی برای پذیرش پناهندگی و حتی پذیرفته شدگان برای انتقال به کشور امن ثالث، صبر ایوب را بارامی به این درماندگان پناهجو آموزش داده و میدهد. نا گفته پیداست که پناهجویان و بویژه پناهجویان سیاسی و ناراضی در حین اقدام به خروج از کشور و با امید رسیدن به مقصد، تمامی امکانات مالی موجود خود را از کف میدهند و پل های پشت سر را تخریب می کنند و بدین شکل راهی پر خطر و بی بازگشت را در برابر خود قرار میدهند.

ناگفته پیداست که این طیف با تمامی سرمایه ها و باقی مانده های مالی خویش روانه ناکجاآبادها میشوند. هم اکنون ولی زمزمه هایی شنیده میشود که پس از برجام کشور ایران را در ردیف کشورهای امن رده بندی و از پذیرش پناهندگان سیاسی آن سرباز زنند. زندانها مملو از زندانیان سیاسی، فعالین کارگری و مدنی است. هر روزه اخبار بازداشت و حبس و محاکمه مجدد زندانیان و افزودن احکام اسیرشدگان در جرایم منتشر میشود و نشاندهنده آنست که شرایط زندانیان سیاسی و مدنی در دوره روحانی نه تنها بهتر نشده که بمراتب اسفبار تر از گذشته است.

آزادی بیان مورد تعرض دائمی و مراکز اطلاعاتی امنیتی است و

سانسور حرف اول را میان حکومتیان و مردم کشورمان را به خود اختصاص داده است. معاملات علنی و غیرعلنی حاکمان بلحاظ بین المللی اما گویای قراردادهای شومی است که پناهجویان ایرانی را که در مراحل پذیرش و انتقال بسر میبرند با خطر دیپورت و باز پس دادن روبرو کرده است. این اقدامات در پی معاملات پشت پرده میان جمهوری اسلامی و کشورهای اروپائی و استرالیا میباشد.

قراردادهای سیاسی و اقتصادی کلان میان دول تنها به متن قرارداد منتشر شده علنی ختم نمیشود. هر یک از طرفین بطور غیرعلنی و در موازات گفتگوهای خود با طرف مقابل خواستها و درخواستهایی را نیز مطرح

میکند. فشار به مخالفان سیاسی خود در تبعید، عدم پذیرش پناهجویان مربوط به آن کشور و سنگ اندازی در روند پذیرش و تکمیل پرونده آنان، استخدام وابستگان به سفارت در مشاغل کلیدی، پیشگیری از اکیسونهای مخالف رژیم، آزادی زندانیان و تبادل آنها، ایجاد تسهیلات ویزائی و آمد و شد شهروندان، فعال کردن ارتباطات اطلاعاتی متقابل در همین رابطه، کاهش میزان مالیات و خلاصه دهها مطالبه و آرزوی کناری را بعنوان دنباله قراردادهای اقتصادی و سیاسی به آن اتصال میدهند.

هم از اینروست که پس از برجام، پناهجویان ایرانی پشت مرزهای مقدونیه شانس برای عبور نمی یابند، در فرانسه ناچار می شوند تالب های خود را بدوزند و در مرزهای مقدونیه روی ریل قطار ها میخوابند. قوانین جدید مهاجرت، پذیرش پناهجویان ایرانی و افغانی را با مشکلات تازه ای روبرو کرده است و راه ورود آنان به اروپا را از طرق قانونی و مرزی و همانگونه که تا کنون انجام شده است، بسته اند. مسئله پناهندگی همواره تابعی از مناسبات سیاسی بوده است.

واقعیت کنونی به لحاظ آماری و عملی هیچگونه تغییری نسبت به گذشته نکرده است اما پس از تفاهات هسته ای و مذاکرات و معاملات اقتصادی و انطور که از شواهد پیداست مسئله پناهندگی ایرانیان به اروپا و آمریکا نیز کلید خورده است و پناهجویان و بویژه ایرانیان و پناهجویان

پاکستان و افغانستان و بنگلادش در زمره اولین قربانیان این وقایع شوم قرار دارند. در چنین شرایطی شایعه ای شوم نیز پناهندگان ایرانی در استرالیا را بطور مضاعف تهدید میکند.

مذاکرات طولانی مدت وزرای خارجه ایران و استرالیا و انطور که بنظر می آید به تفاهاتی منجر شده است که میتواند فجایعی را بدنبال داشته باشد. خبرگزاری آسوشیتدپرس در یکی از مطالب خبری خود ضمن اشاره به این گفتگو ها خاطر نشان کرده است که بازگرداندن ۹ هزار ایرانی پناهجو در استرالیا و یا خارج از آن همانند گینه نو مورد مذاکره قرار داشته اند.

در میان این پناهجویان تعداد زیادی با کیس تغییردین و پذیرش مسیحیت قرار دارند. این اقدام آنها چنانچه بین دو حکومت

(قریب به یقین) تبادل اطلاعاتی نیز صورت گیرد و بر طبق قوانین جمهوری اسلامی میتواند برای آنها خطر مرگ را بدنبال داشته باشد. از سوی دیگر کم نیستند پناهندگان سیاسی ایرانی که خطرات گذر از مرزها را بجان خریده اند و هم اکنون در هزارتوی پذیرش پناهندگی و انتقال به کشور سوم در مانده اند. و مرگ رویای آزادی و امنیت و دنیای بهتر را پیش چشمان خود رویت می کنند.

در میان پناهجویانی که در طول سال گذشته به کشورهای اسکاندیناوی و آلمان وارد شده اند و تا مدتی پیش با دربهای بازومرزه های بی مشکل روبرو بودند اما به ارامی صدای خشونت و تفر از سوی بخشی افزاینده از اهالی و دولتهایشان شنیده میشود. احزاب دست راستی و فاشیستی آلمان با استفاده ابزاری از این پدیده توانسته اند ضمن علنی شدن فعالیت هایشان تقویت شوند و بیم آن میرود که بعنوان یکی از سه حزب قوی آلمان در انتخابات اتی ظاهر شوند.

دولت سوئد در صدد است تا دهها هزارتن از آنها را بازگرداند. همانها که سرزمین شان را بعلت جنگ و نابودی و خطر مرگ و فقر و گرسنگی ترک کردند و به این مهاجرات امید ها بستند. در کشور آلمان با موجی از تفریخشی از اهالی روبرو شده و هر روزه از انفجار یا آتش سوزی محل اسکان آنها خبر می آید و بمرور نجوای بازپس دادن آنها بلندتر میشود.

بی تردید واکنش حامیان پناهندگان به تنهایی و از پشت تریبون خود نمیتواند بر روند پناهندگی موجود موثر واقع شود. همبستگی عمومی و صدای یگانه ما میتواند اعتراض وجدانهای بیدار را طنین افکند و از حق پناهندگی در مفهوم عام ان دفاع کند.

سایت گزارشگران در این زمینه اقدامات جمعی را پر اهمیت و آمادگی حضور موثر دارد.

گزارشی از مراسم و راهپیمایی ۸ مارس در شهر اسلو - نروژ
گزارش از: رویاک و شادی مطیعی

روز سه شنبه مصادف با ۸ مارس روز جهانی زن در اسلو مراسم با شکوهی در میدان یونگس تورگت شهر با شرکت تعداد زیادی از زنان و مردان آزادیخواه و برابری طلب و احزاب و سازمانهای چپ و کمونیست برای گرامیداشت این روز برگزار گردید. جمع وسیعی از مردم علارغم غیر تعطیل بودن این روز در این مراسم با شکوه شرکت کردند.

مراسم با سخنرانی تنی چند از فعالین دفاع از حقوق زنان در نروژ آغاز شد. سخنرانان در دفاع از حقوق زنان پناهنده و مبارزه علیه کار زیاد و دستمزد کم زنان سخنرانی ایراد کردند و هر گونه ستم و نابرابری علیه زنان درسراسرجهان محکوم کردند. بعد از سخنرانی ها شرکت کنندگان در مراسم از محل برگزاری مراسم راهپیمایی کردند. فعالین سازمان رهایی زن طبق روال هر ساله با در دست داشتن پلاکاردها و پرچم سازمان رهایی زن در مراسم ۸ مارس شرکت کردند و با دادن شعارهایی از قبیل نه به بردگی زن، زنده باد آزادی و برابری زن، زنده باد ۸ مارس، روز زن را گرامیداشتند و اعلام همبستگی خود را با فعالین حقوق زنان در داخل ایران اعلام کردند. و اعلام کردند تا رهایی کامل زنان از دست قوانین قرون وسطایی و زن ستیز اسلام به مبارزه خود ادامه دهند.

سازمان رهایی زن واحد نروژ

نظر شما در مورد ۸ مارس روز جهانی زن چیست؟
آکو رضائی

عرض سلام و خسته نباشید خدمت تمامی مسئولان نشریه زیبای رهایی زن. نظر من در مورد ۸ مارس روز جهانی زن یا ۱۷ اسفند در ایران که در این روز به خاطر اعتراض های که در نیویورک انجام شد این روز به يك روز جهانی تبدیل شد البته با تلاش تمامی افراد مدافع حقوق زنان این روز بزرگ به ثبت جهانی رسید و اینکه در طول تاریخ ادیان ما همواره ظلم و نا برابری نسبت به زنان می بینیم و از جمله در کشور خودمان نمونه های بسیار زیادی از نقض حقوق زنان مشاهده می کنیم ، حتی اکنون که در عصر روشن گری و تبادل اطلاعات به سر می بریم ما همواره در کشورمان تجاوز به حقوق زنان را مشاهده می کنیم اعم از جنسی و حقوقی . همچنان ازدواج اجباری و زود رس دختر بچه ها را می بینیم و موارد بیشماری نمونه بارز و اشکار نقض حقوق زنان کشورمان را نشان می دهد یعنی در نهایت اختصاص دادن يك روز در تاریخ به یاد بانوان گرمای که همواره نوك تیز پیکان ظلم و بی عدالتی به سمت آنان بوده حداقل کاری بوده که می شد انجام داد ولی ما همواره در خارج از کشور باید بکوشیم که با برپایی مراسم و اکیسیون هایی در روز ۸ مارس جامعه خودمان را بیدار و آگاه سازیم چون عدم امنیت زنان جامعه ایران از نادانی و نا آگاهی مردمان محترم ایران است ما با برگزاری مراسم و اکیسیون های گوناگون سعی در روشننگری و بهبود وضعیت بانوان خوب کشورمان را داریم به امید برگزاری باشکوه ترین مراسم ۸ مارس در ایران عزیزمان.

با تشکر از نشریه رهایی زن

گزارش تصویری از ۸ مارس گوتنبرگ - سوئد

سازمان رهایی زن - گوتنبرگ

سازمان رهایی زن - گوتنبرگ

سازمان رهایی زن - گوتنبرگ

سازمان رهایی زن - گوتنبرگ

سازمان رهایی زن - گوتنبرگ

سازمان رهایی زن - گوتنبرگ

سازمان رهایی زن - گوتنبرگ

بررهایی زن، پیونید و نشریه را بدست دوستانتان برسانید

<http://rahaizanorg.blogspot.de/>

← منشاء ستم جنسی بر زنان، ادامه ی صفحه ی ۶

سهم بالا میروند و پرولتاریا فرو می افتند." رزا لو کزامبورگ ۱۹۱۷. یادش گرامی باد!

زیر نویس ها:

۱- رزا لوکزامبورگ، کلارا زتکین، ورا زاسولچ، نازدا کنستا نتینو کروپسکایا، آکساندرا کولنتای و صدها زن انقلابی کمونیست در ایران و سراسر جهان برای بربری زن و مرد و خصوصاً زنان کارگر و زحمتکش تلاش و مبارزه بی دریغ و خستگی ناپذیر کردند

۲- پرومته یکی از خدایان اسطوره‌ای یونان باستان است که تحمل رنج و سختی انسان رانداشت. او به انسان هاشق

میورزید و نمیتوانست ناراحتی هاورنج آنها را ببیند. برای رها کردن انسان از سختی‌ها، آتش را از آسمان ریودوبه انسان‌ها هدیه داد. زئوس از این کار او به خشم آمد. وی را به بند کشید و در قلعه‌ای در کوه قفقاز زندانی کرد. هر روز عقابی می‌آمد و جگر او می‌خورد و شب جگر او از نومیرویند. اما او از کاری که کرده بود پشیمان نگشت و از درگاه زئوس تقاضای بخشش و پشیمانی از کاری که انجام داده بود نکرد و امید و روحیه قوی خود را از دست نداد تا که هر گول روزی از آن دیار گذشت و پرومته رانجات داد.

۳- برنشتاین صاحب فرضیه تعدیل مارکسیسم، و تاکید بر پیاده کردن

تدریجی و مرحله به مرحله سوسیالیسم. او به حل تضادهای درونی سرمایه داری نه به صورت قهر آمیز و انقلابی، بلکه معتقد بود که تضادهای درونی سیستم به تدریج و با اصلاحات و به شکل دموکراتیک و تدریجی و با روش مسالمت آمیز حل و بر طرف خواهند شد.

۴- از رهبران حزب سو سیال دموکرات آلمان که به دفاع از جنگ امپریالیستی ۱۹۱۴ - ۱۹۱۸ و به دفاع از دولت سرمایه داری خودی بر خاستند. حزب سو سیال دموکرات آلمان با رای موافق دادن به بودجه نظامی شرکت در جنگ امپریالیستی، طبقه کارگر آلمان را به سلاحگاه برای دفاع از منافع بورژوازی امپریالیستی برد و برای اثبات هر

چه بیشتر سرسپردگی و نوکری خود به بورژوازی، رزا لو کزامبورگ و کارل لیبکنشت که از رهبران انقلابی و در جناح مارکسیسم انقلابی و سوسیالیسم چپ قرار داشتند را وثیقه خیانت خود نمودند. سوسیال دموکراتها بطرز بیشماتنه ای این دو انقلابی سازش ناپذیر را، به قتل رساندند و در لباس چپ بیشترین خدمت را از آن زمان تاکنون به بورژوازی نموده و هنوز هم می نمایند.

۵- رفرم اجتماعی یا انقلاب اجتماعی، در دفاع از انقلاب اجتماعی و رد رفرمیسم، رزا لوکزامبورگ

نظر شما در مورد ۸ مارس روز جهانی زن چیست؟

مرضیه آدمی

من یک زن هستم، زنی که فریاد خاموش زنان را اعماق تاریخ در سینه دارد. زنانی که جنس دوم شمرده می شوند، و در بسیاری از نقاط جهان برایشان ارزش و اعتباری قائل نیستند، زنانی که

در جنگها به غنیمت گرفته میشوند و حتی در قرن بیست و یک در بازار برده فروان که داعشینی ساخته و پرداخته اند، بفروش میرسند. زنانی که در بسیاری از نقاط جهان حق انتخاب ندارند، نه برای اجتماعشان و نه برای زندگی شخصی خودشان.

من زنی هستم که صدای رنج کشیدن دختران معصومی را که در معرض تجاوز قرار میگیرند، و صدای برحق و عدالت جوییشان را در دفاع از خود را کسی نمیشنود. با گوشت و پوست خود حس کرده و میکنم. من یک مادرم و وقتی این اتفاقات ناگوار را میبینم، احساس میکنم که شاید فرزند خودم جای اینها بود. من بعنوان یک زن تا گرفتن آزادی همنوعانم ساکت نخواهم نشست.

روز زن و حکومت اسلامی فرشته نظام آبادی

زنان در ایران به طور واقعی علیه حکومت مبارزه میکنند عده ای آگاهانه و عده ای بطور طبیعی و ذاتی انسانها بصورت غریزی آزادی خواه هستند و این امر باعث شده که زنان نتوانند عدم آزادی و ضدیت حکومت اسلامی را تحمل کنند حتی ناآگاهانه با حجاب و مسائل غیر انسانی حکومت اسلامی پرچم مبارزه را بدست گیرند. ولی عده زیادی از زنان آزادیخواه در ایران روزانه مبارزه میکنند و توسط حکومت بازداشت، زندان و شکنجه میشوند سالهاست که حکومت ضد زن اسلامی با دیکتاتور و قوانین پوسیده اسلامی به مقابله با زنان پرداخته و هرگز نتوانسته آنها را به عقب برگرداند با موفق به کنترل آنها شود زنان در ایران همیشه مدرن زندگی کرده اند و روابط آزاد خود را حتی به صورت آشکار در خیابانها به نمایش گذاشته اند که صدای ملامها و حکومت کپک زده اسلامی را در آورده اند تا ساعتها و میلیاردها هزینه برای کنترل آنها بر دست حکومت گذاشته اند ترس و وحشت حکومت سرتا پا مسلح از زنان نشانه موفقیت زنان در عرصه های متفاوت است در تحصیل و دانشگاه حکومت هر روز مجبور به حذف رشته های متفاوت برای زنان میشود ولی این زنان مقاوم ایران است که راهی دیگر برای تحصیل و رشته ای دیگر برای آگاهی و مبارزه بر می گزینند زنان ایران و خاورمیانه اگرچه تحت ستم و ظلم حکومتها ی اسلامی و

اقتصادی و سیاسی زنان را می کوبد و غافل از اینکه در قبال این همه سرکوب جنبش رهایی زن بوجود آمده و باید برای بلند کردن پرچم برابری تلاش کنیم و یک صدا میگوییم ظلم به زن ظلم به جامعه و ظلم به بشریت می باشد نه به آپارتاید جنسی نه به مذهب سیاسی و امیدواریم در ایرانی آزاد و سکولار زندگی شاد و آزاد و ایمن داشته باشیم.

نگاهی به تاریخچه نقض حقوق زنان در ایران در ماه مارس و مصادف با ۸ مارس آکو رضائی

متمدن و پیشرفته در این زمینه گامی رو به جلو نهاده زندگی با خشونت، و بی مهری کمتری بتوانند تجربه کنند؟ در واقع پاسخ بلی است. مشروط به اینکه ما آگاهانه باید بدانیم که چه هدفی را دنبال می‌کنیم؟ و خیلی شفاف به روشنگری در جامعه بپردازیم، ریشه‌های این پیامدها، خشونت علیه زنان در بسیاری از موارد ریشه در دین و مذهب اسلامی حاکم بر ایران دارد. یعنی با ضرس قاطع می‌توان بیان کرد که اگر قوانین حاکم بر ایران پیرو حکومت اسلامی نبود به مراتب وضعیت جامعه زنان ما، بسیار بهتر از وضعیت فعلی می‌بود. چون در دین اسلام افراد همواره این تبعیض و خشونت را نسبت به زنان از کودکی می‌آموزند که، زن جنس دوم است و مردان جنس برتر هستند. می‌آموزند که زنان نصف آنها حق دارند در همه زمینه‌ها، از ارث و شهادت تا حق طلاق و غیره یعنی این فرامین در جامعه ایران نهادینه شده‌اند. پسر بچه‌ها به محض اینکه خود را می‌شناسند و متوجه مرد بودن خود می‌شوند توأمان می‌فهمند که نسبت به زنان برتری دارند، پس اگر بخواهیم این مسائل را اساسی و از پایه حل کنیم، باید به همان مقطع اولیه که دوران کودکی می‌باشد برویم، و از همان بدو دوران خردسالی کودکان به آنها بیاموزیم که زنان دوشادوش مردان در جامعه هستند، و هم‌تراز با مردان در همه کارها و امور می‌توانند نقش بسیار مهمی ایفا کنند. باید همواره در زنان نیز این حس اعتماد به نفس را ایجاد کنیم که از هیچ لحاظی نسبت به مردان کمتر نیستند، و در بسیاری از موارد می‌توانند بهتر و موثرتر از مردان در صحنه حضور داشته باشند. و به درستی می‌توان آموزش را در این زمینه

هفته گذشته شاهد بر گذاری های بسیار با شکوهی از سراسر جهان به مناسبت ۸ مارس مصادف با ۱۷ اسفند روز جهانی زن در ایران نیز بودیم. ما با گردهمایی‌ها و بر گذاری اکسیون‌های باشکوه این روز جهانی را جشن گرفتیم و پیامهای بسیاری را نیز در فضاهای مجازی و غیر مجازی به اطلاع عموم رساندیم. اما واقعا چقدر تهیه و تدارک این مراسمات چه اندازه مفید باشد؟ و چه تأثیری بر روی جامعه زن سنیز در کشورمان دارد؟ ما حتی روز دیگری بعنوان ۲۵ نوامبر روز جهانی مبارزه با خشونت علیه زنان را نیز داریم، ولی همواره در ایران، ما شاید هر روزه شاهد خشونت‌های خانگی هستیم، زنان بسیاری در خانواده خودشان نیز که همواره باید امن‌ترین مأوا برای هر انسانی باشد. برای بعضی از زنان شاید شکنجه گاههایی بسیار خشن‌تر از زندان‌های جمهوری اسلامی ایران باشند. می‌خواهم به جای تمرکز و صحبت کردن راجع به ۸ مارس که مطالب بسیار زیادی راجع به آن گفته و شنیده ایم، به این مطلب بپردازم که آیا بر گذاری این مراسم تأثیری در جهت بهبود وضعیت، و خیم زنان جامعه کشورمان می‌توانند داشته باشند؟ آیا می‌توان تأثیراتی ایجاد نمود که بانوان کشورمان نیز مانند بسیاری از کشورهای

نهادینه کرد. در فرهنگ جامعه ای دموکراتیک و پیشرفته، باید کودکان با این ذهنیت که زن و مرد در عین حالی که برابر و مساوی هستند در همه زمینه‌ها همچنین باید امتیازات خاصی را نیز برای بانوان در نظر داشت که به نوعی زن ستیزی و اجحافی که در طول تاریخ در حق بانوان انجام شده جبران نمایم. در جوامع و کشورهای دارای دموکراسی اروپا و آمریکا مراسم ۸ مارس مراسم و جشن‌های با شکوهی بر گذار میشود که به معنای واقعی کلمه جشن است و شادی، یعنی این فرهنگ جایگاه واقعی خود را پیدا کرده، ولی در ایران و سایر کشورهای اسلامی زنان را بر طبق قوانین اسلامی محدود می‌کنند، یعنی فقط در جهان اسلام می‌توان دید که شان زنان را چگونه در حد کالا پایین آورده و در خواستگاری و ازدواج حتی توسط خانواده و والدینشان به فروش می‌رسانند و طبق این قوانین زنان به مثابه کالا هستند. مردان می‌توانند ۴ زن رسمی و بی نهایت زن صیغه‌ای در اختیار داشته باشند و حتی در پوش خودشان نیز يك آزادی نسبی ندارند، آنها باید به گونه‌ای لباس بپوشند و رفتار نمایند که مردان تحریک نشوند. یعنی مردان حتی به خود زحمت این را نمی‌دهند که ذهنیت و نگاه خود را تغییر دهند، زنان باید مواظب اخلاق و رفتار و پوشش خود باشند که مبادا چشم نامحرم به آنها بیفتد و اسلام به خطر بیفتد. داستان‌های بیشماری در این خصوص شنیده ایم اما ما همچنان ناظر و شاهد این قضایا هستیم که، کودکان خردسال را به عقد و ازدواج کسانی در می‌آورند که سن پدر و یا پدر بزرگشان را دارند. و این بر طبق قوانین و فرامین اسلامی است، وقتی در دینی خدا و پیغمبر ان دین سفارش به تنبیه بدنی زنان نموده باشد، چه انتظاری از مردم عامه می‌توان داشت؟ پیامبری که در سن ۵۶ سالگی با دختر بچه ۹ ساله ازدواج کرد و در واقع به او تجاوز کرد. چگونه می‌توان این بحث‌ها را توجیه نمود؟ و این نمونه بارز يك شخص پدوفیل می‌باشد، و هیچ توضیح دیگری ندارد و نمی‌توان داشت. و هدف ما بدین گونه است که دیگر نگذاریم که این اتفاقات وحشیانه صورت گیرد، با فرهنگ سازی و با ترویج تمدن و تربیت صحیح کودکانمان، و دقیقاً از خودمان شروع نمایم و به کودکانمان به گونه‌ای بیاموزیم که نه پسر خود را از دختر بالاتر ببینند و نه دختر خود را کمتر از پسر ببینند. و همچنین باید این مسائل اسبب شناسی شوند که به مرور ما جامعه‌ای داشته باشیم که در آن زنان کشورمان که دورانی طولانی در حقوقشان اجحاف شده است، احساس امنیت و اسپش کنند و پیش از همه درون کانون خانواده خودشان این امنیت را دریافت کنند، و این فرایند رفته رفته به جامعه سرایت کند که ایرانمان کشوری آباد و آزاد و مأوایی امن برای کلیه افراد جامعه مخصوص بانوان میهنمان باشد.

به امید آبادی و آزادی ایران و جامعه ای دموکراتیک و زناتی که نقش کلیدی خود را یافته و بتوانند به موازات مردان ایفای نقش نمایند. به امید سرنگونی جمهوری اسلامی ایران و خامنه‌ای دیکتاتور.

شعر: ماریا یوسفزای

من زرم تن خسته از ستم روزگار!
من زرم که با داشتن نیروی قوی
شهامت بلند و شجاعت متین
همیشه قربانی هوس ادم‌ها ی زن ستیز و داشتنن مفکوره تاریک
و سیاه شده‌ام
اما حال زنان هیچ وقت (....) زیر بار ستم و ظلم خرافات
بنیادگری سر تسلیم خم نمیکنند.
مایان به آینده روشن و همبستگی در سراتا سر دنیا تلاش داریم
که به آزادی که حق خود ما است برسیم.
برای گرفتن آزادی قربان دادن ما را ضعیف نمیسازد هنوز
شجاعانه‌تر به حرکت خود ادامه می‌دهیم تا به هدف خود نایل
گردیم.

زنده باد همبستگی زنان در سراسر جهان
پیروز باد روند آزادی خواهی زنان افغانستان

گزارش های ۸ مارس از تهران و کرج تا کردستان و شمال ایران ندای زنان ایران

امسال هشتم مارس متفاوت از سالهای پیش برگزار میشود در بسیاری از جاها قبل از تاریخ هشتم مارس زندهای برابر طلب با برگزاری جشن در خانه و سالنهای اجتماعات و خلاصه هر جایی که باشد به استقبال این روز میروند. در کرج، شهرک اندیشه تهران، در فضای باز کوه ودشت دوستان این روز را گرامی میدارند... درود درود بی پایان به تمامی زندهایی که به نابرابری نه میگویند و علیه آن حرکت میکنند. گرامی باد هشتم مارس، روز جهانی زن

در تاریخ ۱۳۹۴/۱۲/۱۳ به مناسبت روز جهانی زن، هشتم ماری در کرج، یکی از سالنهای شهر مراسمی با حضور حدود نود نفر برگزار شد. در این مراسم تاریخچه خوانده شد و گروه موسیقی در تمام مدت مراسم به باتنبور و دف و تنبک و همسرایی هنرمندان جوان شوری به برنامه دادند. دو سخنران درباره حقوق زنان صحبت کردند و خانمی با خواندن یکی از شعرهای شاهنامه از زنان بنام ایران که در شاهنامه فردوسی از آنها یاد کرده فضای مراسم را به آن زمان برد. دوستی از متخصصین توانمندی معلولین ذهنی از تجربیاتش در این مورد توضیحاتی داد و سختی هایی که در این راه کشیده بود را توضیح داد. دوستی دیگر نمایشی تحت نام عمو سبزی فروش را با سوزنه معضلات اجتماعی// بیکاری، حمله شهرداری به دستفروشان// را اجرا کرد این نمایش، موزیکال شاد که با دست زدن حاضرین و به نوعی مشارکت آنها همراه با دایره زن اجرا گردید.. در همان روز یعنی ۱۳۹۴/۱۲/۱۳ مراسمی دیگر در شهرک اندیشه و تهران به همین مناسبت اجرا گردید. زنده باد برابری زن و مرد. ۲۰۱۶ مارس

خانه امن در روز جهانی زن خانه‌هایی بدون خشونت می‌خواهد

برابری جنسیتی، خانه امن، خشونت، خشونت علیه زنان، روز جهانی زن، ۸ مارس

خانه امن روز جهانی زن ۸ مارس را گرامی می‌دارد و معتقد است گرامی‌داشت چنین روزی می‌تواند محور عمل برای کاهش خشونت خانگی علیه زنان قرار گیرد. سازمان ملل متحد روز جهانی زن در سال ۲۰۱۶ را با شعار برابری جنسیتی بین زنان و مردان اعلام کرده با امید به آن که تا سال ۲۰۳۰ کشورهای جهان به تعهدات خود در این زمینه سرعت بخشیده و بتوانند به برابری جنسیتی میان شهروندان دست یابند.

خانه امن معتقد است تنها با برابری جنسیتی و تعهداتی که پیرامون آن شکل می‌گیرد امکان پیشگیری و رفع خشونت علیه زنان امکان‌پذیر است و حرکت در جهت وضع و اجرای قوانین موثر در محور خشونت علیه زنان بدون برابری جنسیتی امکان‌پذیر نیست.

ما در این مسیر معتقد به سیاست‌گذاری دولت برای توانمندسازی زنان و ایجاد فرصت‌های برابر در عرصه اجتماعی، اقتصادی، آموزشی و حقوقی هستیم و امیدواریم دولت با زمینه‌سازی برای فعالیت سازمان‌های غیردولتی بتواند از مشارکت مردمی در جهت تحقق اهداف توسعه هزاره از جمله برابری جنسیتی دست یابد.

خانه امن بر این باور است که اصلاح نظام آموزشی و تغییر نگاه رسانه‌ها به هویت و منزلت انسانی زنان که هویتی برابر با مردان است گامی در جهت توزیع متوازن قدرت برای دستیابی به اهداف برابری از جمله خشونت علیه زنان و دختر بچه‌هاست و تمرکز بر حقوق بشر زنان چراغی پر نور و روشن برای شروع و تداوم حرکت در این مسیر است.

همچنین مشارکت و فعال‌سازی بخش خصوصی با دولت و جامعه مدنی ضروری است که بدون برنامه‌ریزی دقیق دولت محقق نمی‌شود و دولت باید با توجه به اهمیت مشارکت بخش خصوصی و تقویت جامعه مدنی در این زمینه به سیاست‌گذاری عمومی بپردازد.

ارتقا آگاهی از جمله لوازمی است که منجر به برابری جنسیتی و کاهش نابرابری و محور خشونت علیه زنان می‌شود و تبادل تجربه با دیگر کشورها و استفاده از اطلاعات و دانش و فرصت‌هایی که کشورهای دیگر در اختیار می‌گذارند نیز دارای اهمیت است. خانه امن بر ضرورت تبادل تجربه با دیگر کشورها و استفاده از فرصت‌های علمی و دانشگاهی و مطالعاتی تاکید می‌کند.

از آنجایی که محور فعالیت خانه امن رفع خشونت خانگی است و بیشترین آمار خشونت خانگی در جهان نسبت به زنان اتفاق می‌افتد اصلاح قوانین خانواده، قانون مدنی و قانون مجازات اسلامی برای پیشگیری از خشونت علیه زنان ضروری است.

ما معتقدیم آنچه موجب تغییر و بهرهمندی زنان از حقوق تصریح شده آن‌ها در اعلامیه جهانی حقوق بشر و کنوانسیون‌های مربوط به آن است فعالیت و مشارکت تک‌تک زنان و مردانی است که به برابری جنسیتی اعتقاد دارند. زنان و مردانی که مهر را به جای خشونت و عشق را به جای تنفر ارزشمند دانسته و خانه‌هایی بدون خشونت می‌خواهند.

خانه امن همراه و همگام چنین زنان و مردانی خواهد بود که سیاره‌های بدون خشونت و آکنده از صلح و دوستی می‌خواهند.

**برگزاری مراسم هشت مارس روز جهانی زن
بیداری زن**

باعرض سلام به خدمت تمامی دوستانی که در این جشن باشکوه حضور دارید اول از همه روز جهانی زن رو به تمامی شمدوستان و زنان جهان تبریک عرض میکنم و شادی و سلامتی شما آرزوی قلبی من هست بیشتر شمدوستان منو میشناسید من یک مهاجر افغان هستم که حدودی و دو سال هست که در ایران زندگی میکنم و از پدر و مادری مهاجره دنیا آمده ام مهاجری که برای زندگی بهتر و راحت تر مهاجرت کردند هیچ مهاجری برای خوشگذرانی ولذت به کشوری دیگر نمیرود برای بهتر و راحت تر زندگی کردن خود و خانواده خود مهاجرت میکند اما افسوس که شرایط طوری هست که نمیتواند مثلاً همین مهاجرین افغان که در ایران زندگی میکنند تمام کارهای تمیز کاری حفاری های مترو ساختن خانه ها ساختمان های بزرگ همه و همه به دست ما انجام میشود هر چند که حقوق میگیریم اما خیلی ناچیز هست و حتی خرج زندگی هم نمیشود چه برسد بارفاه زندگی کردن زندگی که حتی یک سیم کارت اپرنسل رونموتوانند به نام خود بزنند یا اینکه گواهینامه رانندگی داشته باشند یا اینکه بتوانند حساب بانکی داشته باشند نمیتوانند به راحتی فرزندان خود را به مدرسه بفرستند و یا اگر درس هم بخوانند و دیپلم بگیرند نمیتوانند در دانشگاه هادر رشته دلخواهشان درس یخوانند چون مهاجر هستند اگر هم رتبه اول هم کسب کنند نمیتوانند بعضی از رشته ها رو بروند و ادامه تحصیل بدهند و این از زندگی مادر ایران..

اما ناگفته نماند که بعضی از ایرانی ها هم هستند که بامهربانی باما رفتار میکنند و ارزش انسانیت رو میفهمند شمدوستان کم و بیش اطلاع دارید که بسیاری از مهاجرین به کشور های اروپای روی آورده اند تا بتوانند زندگی بهتری داشته باشند و آنها جون خود و خانواده خود را بر سر کول خود میگذارند و میروند بسیاری در دریا در حنکله بر اثر سرما و گرسنگی و خستگی جان خود رو از دست میدهند دوستم چند ماه پیش به کشور آلمان پناهنده شد برایم تعریف میکند و میگوید که یک قایق بادی جلوی چشمان ما کوسه خود را به آن زد و جپ شد و تمامی سرنشینان آن که تقریباً شصت نفر بودند بیشتر کودکان چهار و پنج سال و زنان بودند در دریا افتادند و دریا به رنگ خون شد تا به ساحل رسیدیم صدای داد فریاد آنها در گوش ما زنگ می انداخت و تمامی ماشوکه شده بودیم و کشور های که مهاجر میپذیرند از ما هایک آدم آهنی درست میکنند تا برایشان کار کنیم چدن نیروی کار کم دارند ما رو میپزینند من با خودم فکر میکنم که این چه دنیایی هست که مادران زندگی میکنیم مثل اینکه در این دنیای پهناور جایی برای مان نیست تا بتوانیم آسوده زندگی کنیم ای کاش می شد که هیچ مرزی وجود نداشت ای کاش همه با هم برابر بودیم همه زندگی خوبی بدون آزار و جنگ و گشتار هم نو عان خود داشته باشیم ای کاش مثل پروانه ها آزادانه به هر کشوری برویم .

به امید روزی که همه شاد و آسوده زندگی کنیم در آخر دوباره روز زن رو تبریک میگویم

به سازمان رهائی زن، پیوندید

رهائی زن، رهائی جامعه

ندای زنان ایران
اسفند ۹۴

ندای زنان ایران
اسفند ۹۴

ندای زنان ایران
اسفند ۹۴

ندای زنان ایران
اسفند ۹۴

**گزارش مراسم روز جهانی زن در رشت
بیداری زن**

بیدارزن: مراسم بزرگداشت روز جهانی زن در تاریخ ۱۸ اسفند برابر با هشت مارس در رشت برگزار شد. در ابتدای مراسم فیلمی کوتاه از تاریخچه روز جهانی زن در سطح جهانی و ایران پخش شد و پس از آن مجری با تبریک روز زن به حضار و خوشامدگویی مراسم را آغاز کرد. در ادامه یکی از حضار تحقیقی با عنوان **مشارکت سیاسی زنان** را با تمرکز بر نُه دوره مجلس شورای اسلامی ارائه کرد. وی در ابتدا مفاد لایحه حمایت از خانواده تصویب شده در سال ۵۳ را برشمرد و لغو این لایحه را نشانه افول جنبش زنان دانست. سپس با بیان قوانین تصویبی هر دوره مجلس و قوانین مطرح شده در حوزه زنان که به تصویب مجلس یا تایید شورای نگهبان نرسیده‌اند به عملکرد ضعیف مجالس در حوزه زنان انتقاد کرد. وی همچنین به نقش تعدادی از نمایندگان زن مجلس اشاره کرد و به بیان نقش آفرینی آن‌ها در مجلس پرداخت.

در انتها وی خاطر نشان کرد که مجالس طی این سال‌ها تنها توانسته‌اند اندکی از لایحه لغو شده سال ۵۷ را تعدیل کنند و هنوز موفق به بازگشت به نقطه اول نشده‌ایم.

سخنران دوم در حوزه زیبایی‌شناسی فمینیستی و هنرهای زنانه صحبت کرد. در ابتدا وی به معرفی آثار هنری پرداخت و با معرفی مجموعه بهانه‌های طیف سنت‌گرا برای ناتوان جلوه دادن زنان در عرصه هنر به بررسی راهکارهای کاربردی برای حذف زنان از این عرصه پرداخت. او صورت دیگر این حذف را «مفهومی» دانست که از طریق شکل دادن نگرش مردم به وسیله فلسفه و تئوری است. این سخنران با بررسی مفاهیمی چون خرد و الهام که خود مفهوم دیگری را از زن در این عرصه نشان می‌دهد ادعای فوق را اثبات کرد.

او در ادامه به بررسی آثار هنری و مشخصا صنایع‌دستی زنانه پرداخت که به آثار هنرمندانی چون «جین ری لوری» در غرب و تحول هنر زنانه در سال ۱۹۷۲ اشاره کرد. این سخنران سپس با بررسی صنایع‌دستی ایرانی چون گبه که بازتولید نگاه جامعه عشایری نبوده و نشانگر نگاه زنان عشایر به زن و طبیعت است به جایگاه هنر زنانه در ایران پرداخت. جوراب‌های بافته‌شده زنان تالش نیز یکی دیگر از صنایع‌دستی بررسی شده در این تحقیق بود.

در انتها وی درک موانع فرهنگی حضور زنان را در عرصه هنر و همچنین کشف ظرفیت‌های امیدبخش در راستای برقراری وضعیتی متفاوت از نخستین گام‌ها برای شرایط کنونی هنر زنانه دانست.

پس از ارائه مطالب تریبون آزاد با محوریت نقش مردان در جنبش برابری خواهانه زنان برگزار شد. در انتهای مراسم نیز گروه موسیقی زنان به اجرای برنامه پرداخت.

درخواست و یادآوری یک مساله اضطراری

چند ماه پیش مطلبی تحت عنوان (خانم منیژه صادقی مستحق پناهندگی) توسط ناوات صادقی در فیس بوک نصب شد که ضمیمه آن لیست درخواست جمع آوری امضا بود. جهت تسریع کیس پناهندگی آنها باید ۱۰۰۰ امضا حمایتی به دفتر کمیساری پناهندگی در انکار ارسال شود تا عکس العمل اضطراری جهت رسیدگی مساله پناهندگی این خانواده صورت گیرد. این مطلب و سیعا بردیوارهای متعددی بارتکثیر شد و با گذشت بیش از دو ماه متاسفانه تاکنون لسیت فوق به هدف خود نرسیده و این در حالیست که تعداد ما رفقای قدیم تشکیلات کومه له بیشتر از این عدد است.

حالیست که تعداد ما رفقای قدیم تشکیلات کومه له بیشتر از این عدد است. منیژه صادقی از خانواده‌ی سیاسی و خوشنام و از فعالین سیاسی و اجتماعی دفاع از حقوق کودکان، زنان و کارگران بوده که به شیوه‌های مختلف توسط ج. اسلامی مورد اذیت و آزار و تهدید و تحقیر و حتی منع کسب و کار شده و نهایتاً در زندان بر اثر شکنجه‌های وحشیانه دچار نقص عضو و بیماریهای مزمن شده که سلامتی‌اش را در مخاطره جدی قرار داده است. با تهدیدهای مکرر از سوی رژیم ناچار از ترک ایران می‌شود و خانواده‌اش را بهمراه کودکی شیرخوار که به گفته خودشان راه رفتن را در زندان آموخته است در شرایط زیستی بسیار بدی در ترکیه بسر می‌برند.

با شرح حالی که رفت گرچه منیژه و عزیزانش از ایران خارج شده‌اند اما فقط یک قدم از تهدیدهای ج. اسلامی فاصله گرفته‌اند که با در نظر گرفتن خطر دیپورت آنها به ایران سرنوشت وحشتناکی در انتظارشان است و بنا بر این پرونده این خانواده جدیت بیشتر همه ما را می‌طلبد.

درک این ضرورت با امضای ما معنا می‌یابد و اگر امضای ما وضعیت نابسامان این خانواده را تغییر می‌دهد تقاضای ما از رفقای عزیزیکه تا کنون بهر دلیل به این امر خطیر نپرداخته‌اند اینست که با امضا و حمایت خود از این مساله انسانی خالق امیدواری، تقویت روحی و آرامش فکری این خانواده عزیز که در زندانهای رژیم ج. اسلامی لطمه خورده‌اند باشیم. لطفاً با امضای لیست درخواستی ناوات صادقی به این هم‌زمان جهت رهایی کمک کنیم.

۱ - پرویز راستگو

۲ - جلال محمدی

لینک پتیشن:

http://www.activism.com/en_US/petition/a-letter-to-united-nations-high-commissioner-for-refugees-in-

گزارش تصویری از روز جهانی زن در کابل- افغانستان

برگزاری تجمعی در اعتراض به سرنوشت هزاران زن ایزدی
 رپوده شده توسط داعش

صدها ایزدی که اکثر آنها زن بودند، به مناسبت روز جهانی زن در کردستان عراق گرد هم آمدند، تا توجه جامعه جهانی را معطوف سرنوشت هزاران زن و دختر جوانی بکنند که از حدود دو سال پیش در اسارت داعش به سر می برند.

سوسن سفر، برگزار کننده این تجمع، در این باره می گوید: “ما می خواهیم به همه جامعه جهانی بگوییم که زنان ایزدی از بیش از یک سال و نیم پیش کشته می شوند، مورد تجاوز قرار می گیرند و در بازار به عنوان برده به فروش می رسند. ما در قرن بیست و یکم زندگی می کنیم ولی همچنان شاهد فروخته شدن زنان به عنوان برده هستیم. ما به قرون وسطی بازگشته ایم.”

این زنان هنگام اشغال سنجار به دست گروه داعش در تابستان سال ۲۰۱۴ رپوده شده اند.

گرامیداشت ۸ مارس روز جهانی زن از تهران و کابل تا اشتوتگارت و استکهلم، گوتنبرگ تا اسلو و بروکسل

این برنامه ویژه رهائی زن از کانال یک ماهواره بسوی ایران، افغانستان، خاورمیانه، اروپا و آمریکای شمالی پخش گردید. با سپاس از شراره رضائی در اشتوتگارت آلمان، رعنا کریمزاده، سحر باباسلجی در استکهلم، سیروان رضائی، افسانه رها، مرضیه آدمی و شاهین کاظمی در گوتنبرگ، شادی و روپاک مطیعی در اسلو و سعید محمدی در بروکسل برای تهیه و ارسال این گزارشات

<http://rahaizantv.blogspot.com/2016/03/march-8-celebrated-from-tehran-kabul.html>

<https://youtu.be/9w8ywMEvqsg>

ستون آزاد

اعتراض علنی یکی از نمایندگان زن ستیز به حضور زنان در مجلس شورای اسلامی دل آرام آزمون

در ایران زنان در پروسه رای گیری شرکت میکنند و در مجلس دهم نیز حدود ۲۰ درصد کاندیداهای ثبت نام شده زنان بوده اند. اما غالباً زنانی به مجلس راه می یابند که هیچ تفکر و تمایلی برای رفع تبعیض و موانع جنسیتی از خودشان نشان نمیدهند. تا زمانی که چنین مردان و زنان کوتاه فکر و سطحی نگر برای مردم نماینده باشند و نیز وجود قوانین اسلامی و ضد زن، مجلس هیچ تاثیری بر احقاق حقوق زنان و برسمیت شمردن آنها بعنوان نیمی از اجتماع نخواهد داشت.

ورزشگاه بروند و اگر هم خیلی مشتاق دیدن مسابقه هستند در خانه و از تلویزیون مسابقه را تماشا کنند. متأسفانه حضور زنانی همچون فاطمه الیا و یا سکینه عمرانی که با نگاهی سطحی به حقوق شهروندی زنان نگاه میکنند هرگز قادر نخواهند بود نه تنها قدم مثبتی برای احقاق حقوق زنان در جامعه بردارند بلکه حضورشان و اظهار نظرهایشان که همسو با اقایانی همچون نادر قاضی پور است باعث پامال شدن بیشتر حقوق زنان میشود.

به گزارش سایت معاونت امور زنان و نهاد خانواده و گزارش مجمع جهانی اقتصاد در سال گذشته رتبه شکاف جنسیتی در ایران در بین ۱۴۲ کشور جهان رتبه ۱۳۷ بوده است. به این عبارت که ایران با آخرین کشور جهان فقط ۵ رقم فاصله داشته و مشارکت سیاسی زنان در ایران در مقیاس جهانی تقریباً به صفر نزدیک است. رتبه ای که در برخی کشورهای توسعه یافته در شمال اروپا به بیش از ۴۵ درصد میرسد. هم اکنون نزدیک به نیمی از نمایندگان مجلس سوعد را زنان تشکیل میدهند.

در کشور است. متأسفانه زنان مجلس که بایستی از تدوین و تصویب قوانین ضد انسانی و ضد برابری زنان و مردان جلوگیری کنند پا به پای مردانی که تفکر ضد حقوق زنان در سر دارند سهم بسزایی در وضع این قوانین ضد حقوق زنان داشته اند. زنان مجلس نهم و دوره های قبلی براحتی از طرح تعدد زوجات، ازدواج موقت، طرح صیانت از حجاب طرح تفکیک جنسیتی در دانشگاهها و مخالفت با حضور زنان در ورزشگاهها حمایت کردند. از جمله میتوان به اظهار نظر خانم فاطمه الیا نماینده مردم تهران اشاره کرد که گفته بود: کار زن بچه دار شدن و تربیت فرزند و شوهر داری است نه دیدن مسابقه والیبال. و نیز سکینه عمرانی نماینده خمینی شهر نیز. در این در این خصوص گفته بود اصلاً هیچ لزومی ندارد که خانم ها به

بار دیگر تفکر و باور متحجر و اسلامی ضد زن و ضد حقوق زنان در مجلسی که نمیتوان گفت مردمی بلکه مجلسی فرمایشی از زبان نماینده ارومیه صراحتاً اعلام شد. نادر قاضی پور نماینده مردم ارومیه در مجلس شورای اسلامی اخیراً گفته است که مجلس جای بچه ها، جای کره الاغها و جای زنان نیست بلکه تنها جای مردان است. تا جایی که باعث شد فراکسیون زنان مجلس که غالباً نسبت به قوانین ناعادلانه و توهین ها واکنشی نشان نمیدهدو حتی گاهادر جهت تصویب قوانین علیه زنان یعنی علیه خودشان پیش تر از مردان قدم برمیدارد اینبار به کمیسیون اصل نود مجلس شورای اسلامی نامه اعتراضی بنویسند. ادبیات زن ستیزانه نادر قاضی پور بعنوان نماینده مردم نمونه ای کوچک از یک قانون و شریعت و نیز باور تقریباً همه گیر زن ستیزانه

نامه ای به یک زن! نامه ای به خواهرم ربابه شهابی و به برادرم رضا شهابی (به مناسبت ۸ مارس، روز جهانی زن) خواهرم ربابه شهابی (رضایی)!

نخست با تو میگویم که نیم بیشتری از آن بار سنگین و افتخاری که همراه نام رضا شهابی نامگذاری شده و دست به دست میچرخد و به گوش ها میرسد از آن تو بوده و هست.

کمتر کسی میداند که تو در این همه روز و در این چند سال چه از سر گذرانده ای! از این دادگاه به آن یکی و از این مقام به آن یکی. تحمل فشار سنگین حاصل از اوضاع جسمی رضا، به دوش کشیدن بار مسوولیت تنهایی و نگرانی و ترس و مشکلات فرزندانت امین و شیرین، دوندگی های بی امان و پایان ناپذیرت برای پیگیری مشکلات بی شمار رضا؛ از دادگاه به زندان و به مدرسه و ... شروع کردن کاری برای امرار معاش در غیاب رضا وقتی در زندان بود و یا در اعتصاب غذا و وقتی بارها تا آستانه ی مرگ پیش رفت؛ با آن دست های گرد و مهربانت تُرشی و رُب و عرقیجات درست کردی و فروختی. کسی نمیدید وقتی کفگیر در دیگ رُب میچرخاندی در عمق چشم هایت آن همه چشمه چطور می آمد و میرفت.

خواهرم ربابه!

من و دوستان دیگر میدانیم که آنچیزی که رضا هست، دست کم نیمی، به خاطر مقاومت و مدیریت و دنیای بزرگی ست که همان دل و فکر توست. کمتر کسی میداند: اولین بار که در تابستان ۸۹، رضا با جسمی له شده از زندان تماس گرفته بود و این وقتی بود که مدت ها از او خبری نبود و کسی نمیدانست رضا کجاست و چه بر سر او آمده و لابد هر کس دیگری جای تو بود در اولین لحظه ی شنیدن صدای همسر مفقودش از آن سوی خط، طبیعتاً گریه سر میداد، اما تو کاری کردی که در ادعا، گفتنش آسان است اما عملاً، انجام دادنش کار هر کسی نیست، وقتی یک جمله گفتی و این جمله سرمشق رضا شد برای ادامه، ادامه ای مقاوم و کسی این را نمیداند؛ کسی نمیداند وقتی رضا با صدایی نزار و حالی خراب سلام کرد و در صدایش یک دریا بغض و اشک بود که اولین بار بعد از آنهمه فشار تماس میگرفت و هنوز زیر بازجویی بود برای اعتراف به کارهای نکرده، تو چند جمله

گفتی که رضا را از بیم و نگرانی و فشردهگی روحی و بریدن بیرون کرد و به دنیای امید برای مقاومت و ادامه دادن و محکم بودن و قوت قلب پرتاب کرد و رضا شد رضا شهابی و رضا را در ادامه ی بازجویی ها و مقاومت و زندان و اعتصاب و سازش ناپذیری، همین رضا شهابی کرد که حالا همه میشناسند؛ گفته بودی: "رضا چرا بی تابی میکنی؟ اگر پای کاری که کرده ای نایستی هرگز نمیبخشمت، من نمیدانم چه کرده ای و چه نکرده ای اما هر چه کرده ای خوب کرده ای! مقاوم باش که من پشت تو هستم، مقاوم باش که اگر کار هایت را تایید نکنی برای من معنی اش این است که تمام این مصیبت ها که از سر گذرانده ایم بیهوده بوده است چون شاید تو پشیمان شده ای؛ پای کار هایت بایست و محکم باش، من پشت توام!". و رضا بغض از گلو جمع کرده و محکم و دیگرگون شده و از آن روز شده بود رضا ای که بعدها همه در اخبار و گزارشات شنیدند و مقاومتش را ستودند. حتماً که رضا دفاع از حق کرده بود و حتماً که خودش زمینه ی بسیار برای مقاومت داشت؛ اما باید از زبان خودش شنید که چگونه این چند جمله ی ربابه کار او را با خودش یکسره و یکدله کرده بود و رضا را قرص و محکم کرد برای ادامه. خواهرم ربابه! به روزهایی فکر میکنم که تا کجاها دوییدی و هیچ کس در جمع، اشک و بی تابی تو را ندید، وقتی حتی از سوی فامیل و بسیاری دیگر تنها گذاشته شدی و حتی برابر با حجم اتهام از سوی سیستم از سوی کسانی دیگر در پوشش فعال، علیه رضا حرف ها و اتهامات طرح میشد و تو تنها بودی با این همه حجم فشار، به روزهایی فکر میکنم که با آن چشم های گرد و مهربانت به دهان وکیل، فعالین و دیگران خیره میشدی تا ببینی آیا آن کلام امیدوار کننده برای آزادی رضا بالاخره بیرون می آید یا نه، وقتی به افق ها خیره میشدی و چشمانت اینطرف و آنطرف میچرخید و میشد فهمید که سخت پریشانی، وقتی نگران فرزندان بودی، نگران وضعیت جسمی رضا بودی، وقتی با چنگ و دندان و با ماه ها تلاش و پیگیری، مفصل مهمی در اقدامات بودی و رضا را از زندان بیرون میکشیدی و به بیمارستان میرساندی، وقتی اولین روز و اولین عمل جراحی را با بی صبری انتظار میکشیدی و به کسی نمیگفتی در قلب مهربان و بزرگت چه میگردد... من تو را میدیدم، ما تو را دیدیم. آری ربابه! رضا را باید به افتخار تو، رضا رضایی بنامیم و یا تو را به افتخار رضا، ربابه شهابی؟ این بدون آن بی معنی است و شما بدون یکدیگر هرگز این همه بلند و بزرگ و مقاوم نمیشدید! ربابه! خواهرم! حالا نزدیک به ۶ سال از آن روزهای اولی که تو را شناخته ام میگردد. تو نه تنها برای رضا، بلکه برای من (که مرا مفتخر به نام "داداش" کرده ای) و برای همه ی ما، یک انسان عادی هستی اما از آن دست که برخلاف اوضاع عادی روزگار، غیر عادی ترین و افتخارآمیزترین عکس العمل را در اوضاع پشت سر و جاری از خود نشان داده ای. بسیار نام های بلند که در تاریخ شنیده و خوانده ایم که بی حمایت همسرانشان نمیشدند آن چیزی که ما میشناسیم؛ اما اگر تو نبودی ما چگونه به دیده و به عینه میدیدم بهترین مثال این حمایت و مقاومت را که تویی؟! ربابه خواهرم! در آستانه ی روز جهانی زن، ۸ مارس در سال ۱۳۹۴ قرار داریم. من امسال، این روز بزرگ را با تصویر تو به خاطر می آورم، و میخواهم به بانگ بلند و با آگاهی و مسوولیت کامل، مسوولیتی که از شناخت و آشنایی من از تو و رضا می آید، به همه بگویم اگر پدیده ای به نام رضا شهابی میشناسید و قدر میدارید باید بیش و پیش از آن بر انسان کم نظیری به نام ربابه رضایی (شهابی) سر تعظیم فرود آورید! نه فقط از این جهت که ربابه در غیاب رضا را نگه داشت و نرفت و ماند و تحمل کرد، بلکه بدین خاطر که اگر نبود تلاش ها، امید دادن ها، پیگیری ها و حمایت های ربابه از رضا، به قول خود. رضا، هرگز رضا نمیتوانست حتی یک پنجم این راه را طی کند. سال هاست این مقاومت و مبارزه تنها به نام برادر و دوستم رضا شهابی شناخته میشود و من به عنوان دوست و همراه فعالیت. رضا و دوست و همراه فعالیت. ربابه، میخواهم به همه اعلام کنم که مسبب اصلی این پرونده ی زرین مقاومت، ربابه است و بر فصل اول این دفتر افتخار نام او باید درج شود. مسبب اصلی اوست و رضا معاون او در مقاومت و ایستادگی! به نام تو، ربابه و به نام روز جهانی زن از همینجا تا پای اجاق گاز رُب سازی تو سر تعظیم و احترام فرود می آورم و به داشتن تو افتخار میکنم! خوشا جهان که چون تویی دارد، خوشا راه مبارزه برای احقاق حقوق انسانی و خوشا راه شرف و مقاومت که چون تویی را دارد!

خبرگزاری هرانا - عضو کمیسیون اجتماعی مجلس شورای اسلامی گفت که ۱۳۰ هزار دانش آموز معتاد، پشت نیمکت‌های مدارس حضور دارند. به گزارش خبرگزاری هرانا به نقل از مهر، حسین طلا گفت: «بر پایه اعلام وزارت آموزش و پرورش در اول مهرماه سال ۱۳۹۴ حدود ۱۳ میلیون نفر دانش آموز در کشور تحصیل می‌کنند که در مقطع سنی ۷ تا ۱۹ سال هستند».

وی در ادامه در خصوص سن اعتیاد در دانش آموزان یادآور شد: «بر پایه گزارش‌ها سن اعتیاد به ۱۳ سالگی کاهش پیدا کرده است و ۱۳ سالگی یعنی نوجوانی که در ابتدای دوران تحصیلی دوره دوم خود یعنی در کلاس هفتم یا همان دوم راهنمایی سابق است».

طلا درباره این آمار گفت: «بر پایه آمار اعلامی از سوی ستاد مبارزه با مواد مخدر هم اکنون یک درصد از تعداد کل دانش آموزان کشور دارای اعتیاد هستند و بر مبنای صحت این آمار تعداد ۱۳۰ هزار نفر دانش آموز معتاد پشت نیمکت‌های مدارس در حال تحصیل هستند، اما مسئولین وزارت آموزش و پرورش این آمار را قبول ندارند».

این عضو کمیسیون اجتماعی مجلس درباره آمار اعلامی تاکید کرد: «تعداد ۱۳۰ هزار دانش آموز معتاد، مربوط به آنهایی است که مصرف دائمی مواد دارند و آماری از آن دسته از دانش آموزانی که به صورت تفننی و تفریحی به استعمال مواد مخدر می‌پردازند در دست نیست و گرنه تعداد از این هم فراتر خواهد رفت».

طلا در انتها خاطر نشان کرد: «ارائه آمارهای متضاد حکایت از آن دارد که وزارت آموزش و پرورش و همچنین معلمان و مربیان مظلوم این وزارتخانه که در مواجهه مستقیم با دانش آموزان قرار دارند برای حل این معضل خانمان سوز به معنای واقعی کلمه تنها هستند و وزارتخانه‌های بهداشت، رفاه و تامین اجتماعی، دادگستری و سازمان بهزیستی و از همه مهمتر ستاد مبارزه با مواد مخدر باید تمام قد برای کمک به میدان وارد شوند و تلاش خود را در این عرصه افزایش دهند».

وی تاکید کرد: «از طرفی هم مسئولین وزارت آموزش و پرورش با نگاهی واقع‌گرایانه اطلاعات لازم را به مسئولین ذیربط اعلام کنند، چون با افزایش این تعداد اعتماد صد در صدی مردم به مدارس کم خواهد شد».

یک زن "فمن" در اعتراض به سفر روحانی به فرانسه (افزایش آمار اعدام‌ها) خود را از پلی در پاریس نمادین آویزان کرد

در اعتراض به سفر حسن روحانی، رئیس جمهوری اسلامی به فرانسه، یک زن نیمه برهنه گروه فمینیستی "فمن" خود را از پلی در نزدیکی "برج ایفل" در مرکز پاریس، آویزان کرد. دختر نیمه برهنه، در حالیکه پرچم جمهوری اسلامی را به دور بدن خود پیچیده بود، با طناب خود را از پل "بیرحکیم" در پای برج ایفل به حال حلقه آویز، معلق نمود.

حسن روحانی، رئیس جمهوری اسلامی، به منظور دیدار با رئیس جمهوری و مقامات بلندپایه سیاسی و اقتصادی به فرانسه سفر نموده است. در این سفر که تنها ده روز پس از کاهش تحریم‌های جهانی علیه ایران انجام می‌شود، گسترش روابط دوجانبه، عقد قراردادهای اقتصادی و تجاری، در محور گفتگوها قرار دارد.

در اعتراض به نقض حقوق بشر در ایران، معترضان به نقض حقوق بشر در این کشور اقدام به برگزاری تجمعات و تظاهرات اعتراضی در نقاط مختلفی از شهر پاریس نمودند.

ایمان بیاوریم
ایمان بیاوریم به آغاز فصل بهار
ایمان بیاوریم به رفتن روزهای سرد
به جواز باد و سکوفه‌های رنگارنگ
و دانه‌هایی زندانی که
سر برمی‌آورند از دل خاک
مگاه کن به پرندگان
بهترین قاصدان بهار
که فریادشان
خبر از زندگی دوباره می‌دهند
سازمان رهایی زن سال نور با شهروندان و یاران، همگی تبریک می‌گوید
زندگی تان بهاری باد

یونهمتی - شراره رضائی

تاس با سازمان رهائی زن

تلویزیون رهائی زن از "کانال یک" روی ماهواره "هات برد"
 هر هفته، شنبه ۱۷:۳۰ و یکشنبه ۹:۰۰ ساعت تکرار برنامه به وقت
 تهران می توانید بیننده تلویزیون رهائی زن باشید.

فرکانس ماهواره:

Chanel One TV
 Hotbird 13E
 Frequency 11541
 Syb 22000
 Pol V
 FEC 5.6

برای همکاری با سازمان رهائی زن می توانید با نمایندگان آن در کشورهای مختلف

سن دیگو جنوب کالیفرنیا: **فیروزه فرهی**
 تلفن تماس: ۸۵۸-۵۳۱-۱۳۴۴

ایمیل: firouzeh.farrahi@yahoo.com
 Location: 5240 fiore TER #213
 San Diego"Ca 92122

جلسات کانون رهائی زن هر دوماه یکبار برگزار میشود و از طریق فلایر و ایمیل به اطلاع همگان خواهد رسید.

انگلستان: **دیانا نامی**

تلفن تماس: ۰۰۴۴۷۸۶۲۷۳۳۵۱۱
 ایمیل:

دیگر نقاط آمریکا: **مینو همتی**

ایمیل: MinoHemati@GMail.com

نروژ: **شادی و روپاک مطیعی**

تلفن تماس: ۰۰۴۷۹۰۴۷۴۰۲۷
 ایمیل: motiei_rojan@yahoo.com

سوئد-استکهلم: **رعنا کریم زاده**

تلفن تماس: ۰۰۴۶۷۳۹۲۸۶۸۴۲
 آدرس:

دیگر نقاط سوئد: **سالار کرداری**

تلفن تماس: ۰۰۴۶۷۰۰۱۹۴۵۰۳

گوتنبرگ: **آفاق وکیلی**

تلفن تماس: ۰۰۴۶۷۶۲۵۱۸۱۸۸

ایمیل: rahai_zan@yahoo.com

آلمان: **شراره رضانی**

تلفن تماس: ۰۰۴۹۱۵۲۱۰۱۸۹۸۰۱

ایمیل: Shararehzaei.p@googlemail.com